

mod Udvalget, hvis Rigtighed jeg ligesaa lidt kan erkjende, nemlig at Udvalget skulde have ladet det mangle paa bestemte Udtalelser om, inden hvilket Tidspunkt Grundloven maatte anses for at være traadt i Kraft for disse Districter. Jeg kan for mit Vedkommende ikke erkjende, at dette skulde være rigtigt. Gaafe vist er Datoen ikke nævnt, men hele Udvalgsbetænkningens Indhold og vort Lovforslag, som det blev formuleret af Udvalget, lader ikke Tvivl om, fra hvilken Opfattelse Udvalget er gaaet ud, nemlig at man dengang ved selve Lovens Vedtagelse betegnede det Tidspunkt, fra hvilket Grundloven var traadt i Kraft. Altsaa kan jeg ikke indrømme, at man i saa Henseende skulde have ladet Noget være i Tvivl om, hvilken Opfattelse der er den rette, ligesaa lidt som jeg troer, at der, hvis Loven var emaneret, som den dengang var formuleret, vilde være ladet Tvivl tilbage derom. Derimod staaer dette vigtige Punkt — netop som Regjeringen har stillet Sagen — nu ingenlunde klart. Jeg kan ikke erkjende, at det, saaledes som Regjeringen ved de 3 Lovforslag, der idag skulle forhandles, har stillet Sagen, staaer klart, om det er Regjeringen og Alverden vitterligt, naar og fra hvilken Dag Grundloven maa siges at være traadt i Kraft for disse Districters Vedkommende. Jeg kan ikke see af de foreliggende Lovforslag, i hvilket Forhold de staae til den Beslutning, der nylig har været til Behandling i Thinget, eller hvilken Brug Regjeringen agter at gjøre af denne Beslutning, som nylig er vedtagen her, og vi ere forsaavidt ligesaa nær som forrige Gang. Det forekommer mig, at der er Meget, der tyder hen paa, at man nu befinder sig paa samme Standpunkt som ifjor og følger den Anstelse, som Udvalget dengang udtalte, at man skriver til Sagen ved at give og vedtage de Love, som Regjeringen forelægger, og som paatænkes at udgaae fra de paagjældende Districter. Regjeringen har stillet sig aabenbart uklart ved de forskjellige Lovudkast, der staae i en vis Forbindelse med hverandre; thi den har paa den ene Side forelagt et Udcast til en Valglov, og det er vel indlysende, at hvis denne bliver vedtagen og kommer ud, og hvis der udskrives Valg af Rigsdagsmænd, som skulle tage Sæde her for disse Districter, kan det ikke

være tvivlsomt, at naar Saadant skeer, maa man være paa det Nene med, at Grundloven er traadt i Kraft; men paa den anden Side vil man, hvis Grundloven maa siges at være traadt i Kraft, med Hensyn til visse Punkter befinde sig i Forlegenhed, og jeg troer, at Regjeringen vil have ondt ved at sige, hvorledes man skal gaae frem i visse Tilfælde. Det er nemlig givet, at Grundloven af 5te Juni 1849 ikke alene tilstaaer almindelige politiske Rettigheder, men tillige indeholder visse specielle Bestemmelser, der træde i Virksomhed, naar Grundloven maa anses for at være traadt i Kraft. Jeg skal saaledes blot nævne § 85 og den midlertidige Bestemmelse, som svarer dertil; men jeg troer ikke, at Noget vil være istand til at sige os, igjennem hvilke processuelle Midler, eller gjennem hvilken Procesform den Paakjendelse af en Fængslingstjendelse, som Grundloven af 5te Juni 1849 hjemler den Paagjældende, skal finde Sted i de paagjældende Districter. Jeg troer, at der her ligesom er et Hul, dersom det er givet, at Grundloven er traadt i Kraft. Regjeringen maa jo paatænke, at den skal træde i Kraft snarest muligt, at denne Valglov udkommer saa snart som muligt, og at Valg blive udfyldte; men da troer jeg ogsaa, at der er en Løcune i Lovgivningen. Der mangler da Hjemmel for, hvorledes der skal gaaes frem i de Tilfælde, som omhandles i den Aft midlertidige Bestemmelse i Grundloven af 5te Juni. — Altsaa, jeg maa tilstaae, at jeg ikke alene ikke har kunnet erkjende, at de Anker, som det ankyndingsviis fremgaaer af Motiveringerne til det foreliggende Lovudkast ere rettede mod Udvalgsbetænkningen, ere begrundede; men jeg troer endog, at meget mere den høitagtede Regjering selv har stillet et vigtigt Punkt uklart, og det netop et Punkt, med Hensyn til hvilket man har troet at kunne rette en Anke mod det daværende Udvalg.

Hvad de øvrige Bestemmelser angaaer, da ere de saa vigtige, have en saa stor Betydning og omfatte en saadan Række af indgribende Spørgsmaal, at de forudsætte særligt Kjendskab til de slesvigiske Forhold, hvorfor efter min Overbeviisning en frugtbar Forhandling om disse Forhold neppe kan føres her i Salen. Enhver, der med Opmerk-